Немов прокинувся… І хоч
бо щось силкуюся згадати
зі сну.

Немов підходить мати.

А від отав надходить дощ.

"Я, мамо, ще не пригадав…" –
моїм він голосом шепоче.
Тріпоче… Бо чільце дівоче
й лице жіноче цілував.

"Ще й не пригадуй…" – вже своїм
шепоче голосом. Тріпоче…

Не вирвати чільце дівоче
з отав космацьких, бо під ним
волосся глухо палахкоче.